

tror, det vilde være det rigtige. Jeg kan jo nok meget godt se — dummere er jeg da heller ikke —, at der kan siges mange kønne Ting ogsaa ude paa Møderne om, at nu har Rigsdagen forhandlet om saadanne to Forfattere som Harald Bergstedt og Fru Thit Jensen-Fenger, og det har endogsaa vist sig, at de kunde finde Forsvarere fra Sider, som man mindst kunde ane, men det skal jeg tage med Sindsro, det skal jeg ikke tage mig videre nær, det hører med til det aandelige Livs sammensatte Foreteelser, som vi alle sammen er inde under, og det er der ikke noget at gøre ved. Men jeg tror, at dette Ting vilde være bedst tjent med, at vi fik hele Spørgsmaalet taget op til en samlet Overvejelse, naar Ministeren har realiseret sin Tanke om at fremkomme med et samlet Forslag. For en Sikkerheds Skyld vil jeg dog sige, at hvis Ændringsforslagene ikke bliver taget tilbage, anbefaler jeg, at vi stemmer dem ned.

Jacob Christensen: Den højtærede Undervisningsminister mente, at de Udtalelser, jeg havde fremsat angaaende Skolesagen for Silkeborgs Vedkommende, skyldtes en forkert Opfattelse af Skolelovens § 13. Maa jeg sige til den højtærede Minister, at mange, der gennem Aarene har haft med Skolesager at gøre, nærer da i saa Henseende den samme Misopfattelse, og jeg tror, det vil blive ganske umuligt for Ministeren at paapege, at han har givet sine Ordre i Henhold til nogen som helst Paragraf i Skoleloven. Jeg vil fremdeles fastholde, at kommer der end aldrig saa mange ministerielle Cirkulærer, saa staar dog aligevel Loven over disse, og Ministeren har ikke nogen som helst Hjemmel i Loven for at give Silkeborg Byraad og de lokale Skolemyndigheder i Silkeborg saadanne Paalæg, som de har faaet. Naar man ser denne Bestemmelse i Skoleloven efter, er det saa ganske afgjort, at Ministeriets Indblanding i dette Spørgsmaal kun kan finde Sted, naar der er Uenighed mellem Skoledirektionen og de lokale Skolemyndigheder; først da kan Ministeriet indblandes i Sagen, men ikke før. Den højtærede Minister mente at kunne dække sig bag et Cirkulære, som den højkonervative Minister Sthyr i 1900 udsendte, men hvis man læser dette Cirkulære igennem, faar man absolut det Indtryk, at det kun er en Vejledning for Kommunalbestyrrelserne og for de lokale Skolemyndigheder, men absolut ikke noget Paabud; der bruges yde Tiden Udtryk som „bør“, og hvis man læser det hele igennem, ogsaa den Opstilling, som findes med Hensyn til Undervisnings-

planen, Timetal o. s. v., er det saa indlysende, at Ministeriet hermed kun har ment at give en Række Bestemmelser, som man ikke forlangte fulgt, men som man mente kunde tjene som Vejledning, og som man fra Ministeriets Side kunde anbefale. I Skoleloven har man jo ogsaa netop paa vigtige Omraader fastslaaet Timetallet — det gælder for Danskundervisningen, og det gælder for den samlede Undervisningstid —, medens det absolut efter min Formening maa have været Meningen, at det øvrige maatte overlades til Kommunalbestyrrelserne, og at det, man fra Ministerens Side nu har været inde paa, derfor er et Indgreb paa et Omraade, hvor Kommunalbestyrrelserne hidtil har ment, at de havde Ret til at bestemme og handle under Skoledirektionens Sanktion. Naar Forholdet som anført for Silkeborgs Vedkommende altsaa er dette, at det samlede Lærerraad, Skolekommissionen med Provsten som Formand, det samlede Byraad, Skoledirektionen med Provsten som Formand og Amtmanden som Medlem, alle sammen har været enige om denne Skoleplan, saa forekommer det mig rigtignok noget mærkeligt, at Ministeren har ment at burde skride ind for at hindre, at denne Skoleplan blev bragt til Udførelse. Den højtærede Minister mener, at han i Undervisningsplanen for Silkeborg Skolevæsen har fundet en Afvigelse fra den Skoleplan, som han selv har været med til at godkende for en Landkommunes Vedkommende med 2 Timers Undervisning, idet nemlig yngste Klasse kun skulde have 1 Times Undervisning. Nu er det ganske vist to halve Timer, og der er efter min Formening i dette Tilfælde stor Forskel paa 1 Times Undervisning og 2 halve Timers Undervisning. Der gives altsaa $\frac{1}{2}$ Times Undervisning ad Gangen, og det forekommer mig, at for Børn i 7 Aars Alderen kan det vist være tilstrækkeligt med $\frac{1}{2}$ Times Undervisning ad Gangen i Religion. Derfor kan jeg slet ikke give Ministeren Ret i, at der i Virkeligheden er nogen særlig Forskel mellem Undervisningsplanen for Silkeborg kommunale Skolevæsen og saa den Undervisningsplan, som Ministeren selv har godkendt for den paagældende Landkommunes Vedkommende; skønt Formanden for Skolekommissionen og Skoledirektionen var imod den, gav Ministeren ligegodt det paagældende Sogneraad Medhold, medens alle de lokale Skoleautoriteter og Skoledirektionen i dette Tilfælde stod enige, en Omstændighed, som jeg dog mener maatte øve en vis Indflydelse paa Ministerens Stilling til Sagen.